

Ενότητα I

1. Μέσα στα μαύρα πέλαγα (Ιερισσός Χαλκιδικής)
2. ν-Ιδώ πέρα που πέρασα (Πυλαία Θεσσαλονίκης)
3. Ανάθιμά σι ξινιτιά (Ανατολική Ρωμυλία)
4. Δέρνεις μι μάνη μ' δέρνεις μι (Θράκη)
5. Ήλιους όταν ανατέλλει (Ιερισσός Χαλκιδικής)
6. Γιάννη μου το μαντήλι σου (Ήπειρος)

Στο πνεύμα του λαϊκού ποιητή τα ξένα συνδέονται με «καταφρουνί μιγάλη, στα ξένα δεν ανθίζουνε την άνοιξη τα δέντρα, δε λαλούνι τα πουλιά, ζιστός δε λάμπει η γήλιους...». Το γυναικείο στήθος γίνεται χαρτί και το αίμα μελάني για να σταλεί μήνυμα στον ξενιτεμένο σύζυγο.

Ενότητα II

7. Πέρδικά μου παινεμένη (Θάσος)
8. Ο Γιώργης και η Γιώργινα (Ανατολική Ρωμυλία)
9. Μαύρο χελιδόνι (Θάσος)

Στο ερωτικό τραγούδι «Ο Γιώργης και η Γιώργινα του γιο τους 'ρραβωνιάζουν», η απάρνηση της πρώτης αγάπης είναι ταυτόσημη με τον ξενιτεμό στον «Κάτω κόσμο». Το μαύρο χελιδόνι, κακό μαντάτο από την αραπιά, το άσπρο περιστέρι το καλό μήνυμα από τον τόπο του ξενιτεμένου.

Ενότητα III

10. Μια κόρη απί τουν Έλυμπου (Ιερισσός Χαλκιδικής)
11. Άιντε κοιμήσου κόρη μου (Μ. Ασία)

Ένα πολύ παλιό τραγούδι από την Ιερισσό, όμως τόσο επίκαιρο, σαν να φτιάχτηκε για να περιγράψει το δράμα των ανθρώπων που ξενιτεύονται και σήμερα μέσα από τη θάλασσα, αναζητώντας έναν καλύτερο τόπο και τρόπο ζωής. Εδώ, η ξενιτιά είναι ατίμωση, εξευτελισμός και άδικος θάνατος.

Ενότητα IV

12. Ξένους θα πάει στην ξενιτιά (Ανατολική Ρωμυλία)

Η ξενιτιά στο δημοτικό τραγούδι είναι «βαρύτιρ' 'πού του Χάρου» γιατί, «η Χάρους περ' ξενιτιάζιστι κι' η ξενιτιά μαυρίζει», σε «αραχνιάζει», σε περνάει στην ανυπαρξία και στην απόλυτη μοναξιά.